

FOTÁ~K - 28

Pondělí, 19 květen 2014

Tak dlouho se chodí se dábánem pro vodu, a se ucho utrhne a tak dlouho se dítě krmí a stimuluje, a za ne chodit. Je tak. Tato dvě trufalá tvrzení spolu zdánlivě nesouvisí, avšak na každém šprochu, pravdy trochu. Je k tomu pátím hodím, a na svatého ehoé chudý orá neoé a mám úvod další kapitoly jak hro

Á se moaná úvod zdá nadměru zmatený, je tábeba si uvědomit, a e Āen k jí chodí a tedy se zhroutil má j ma bezpečí a pravidelnosti. Je mi jasný, a e jednou k tomu muselo dojít, ale tak n jak jsem doufal (jako jí mnohokrát v minulosti), a e se toto nařin rodin vyhne. Vdy co je na tom špatného, kdyby Āen k do osmnácti let le Povím vám, a e nic. Každý by byl spokojený. On by měl spoustu pátel, jeliko by byl zvláštní a neobvyklý, a m Nataou bysme měli klid. Potom v osmnácti by odjel studovat do Rejkjavíku a tam by si mohl pro má za má klidně chodit. Ale to on ne. On musí za it jí takto v útlém d tství.

Vám tím tomu, a e u báných d tí je pro rodi e radost, kdy za nou chodit (myslím ty d tti. Pokud rodi e nechodit, je to jistě radost o to v tši), avšak u ĀeĀka se ta radost tak n jak záhy vytratila.

Vše za a lo veskrze nenápadně. P vodní ĀeĀ k v stav byl takový, a e lezl, slintal a ob a s se poblil. Bylo na poznat, a e zatím nenařel v životě stále místo ko a neměl pevný životní postoj, jeliko se plazil, dokud do n hlavou nenarazil, na e se oto il a plazil se dál. Op t dokud do n eho nenarazil a tak byl schopen zabít p tku dne. Podívaná na takové po inání by to byla jistě velmi zábavná, a by to ur itě hrani ilo s taška tmi cí, pokud by se nejednalo o vaše dítě. Sledovat své dítě, jak se p t dne plazí po zemi a naráží do st ny, vyvolává u rodi Ā pocitu a myšlenky, jestli je toto v po tádku a jestli jste nep tvedli na sv t malého debílka. Āen k našt s zanedlouho k bezcílnému narážení do st ny p t idal i další prvek, který nás s Nataou utvrdil v jeho prudce rostoucím intelektu a tedy, a e se p tiplazil k p t eká ce, tuto olíznul, oslintal a pot t isnil a plazil se dál. Díky tomuto jeho koní ku máme v celém bytě podél st n a všeho nábytku zhruba ve výšce t tmetri souvislý poslintaný pruh ob a s vylepšený p t esnídávku nebo vykychnutým p t ilepeným p t edm ttem.

Postupem aasu k pruhu ve výšce t tmetri p t byl další souvislý poslintaný pruh, tentokrát ve výšce zhruba sedmdesáti centimetrů. A tady byly ty první náznaky p t ichodu horších a s. Āen k se doplazil ke st n Ā i k jiné p t eká ce (nábytek, spot t ebi a, Nataša…), op t el se o ní, postavil se, p t is pusou a vyrazil opíraje se o ní na jednu, Ā i druhou stranu, Ā im a slizkou stopu na p t eká ce urychlil. Co mu plazením trv n kolik týdn , ve stoje osliznul za p t dne. Copak zplundrovaný nábytek a olezlé st ny, to vem Ā ert, ale on vy a do ješt p tmi jeho b n n , abych ho dr a el za ruku, jinak Āasto padal a jevil známky nevrlosti. Tak a e já jsem trávil tím, a e jsem doprovázel ĀeĀ ka, kterého jsem dr a el za ruku na jeho výpravách po obvodu bytu, kde olizoval st ny a nábytek. Ten kluk do toho byl neuv Ā titeln Ā zapálenej. Pokud jsem ho odlepil od zdi, Ā tval a sápal se zp t. Podle má se za a al postupně m Ā nit v ancistrusa (pro ty, kdo neví, tak ancistrus je taková ta bezmek akvarijní ryba, co je hnusná a je imrvé p t isátá na skle).

Období plí a ení kolem st n trvalo pouze krátce, nebo Ā Āen k objevil, a e se r pohybovat i volně v prostoru. Jaký to parádní objev. Obzvláštně, kdy nab hne fotr, který ho dr a í za ruce, aby ĀeĀ náhodou nehapkal a nre e. Alespo tedy u a jsem netr ávil celé dny kolem zdi, ale pobíhal jsem v p t edklonu po bytě a dr a el rozbujat t elého ĀeĀ ka, který pišt Ā blahem a lital z jednoho kouta místnosti na druhou (cht Ā l jsem napsat b jsem si uv Ā domil, a e náš byt je tvo t en pouze jednou místností, tak a e to je celkem jedno). Být celé dny v p t edklonu nem Ā a e z Ā stat bez následk Ā a jí po pár hodinách má za a la bolet záda. Po dvou dnech jsem má u a b fest, ale Āen k cht Ā chodit Ā im dál tím víc. On u a nechodil, on utikal, ba p t imo pelášil. Dokonce to byl mazák odr a el b Ā hem b Ā hu od st n, prudce m Ā nil sm Ā r b Ā hu a podobně, a to všechno se mnou v záv su. Jeliko a e Ā ádný sportovec, mé t Ā lo není stav Ā né na takovou rychlost, jako vyvíjí Āen k a hlavn Ā na takové šílené tempo, následky se dostavily záhy. Záda u a má v prdeli nadosmrťi, to mi je jasný, ty u a jsou odrovnaný. Uhnal jsem si i srde Ā ní arytmii, jeliko a e jeho tempo prost Ā stíhat nejde a i mi asi praskla klenba u chodidla, kdy a e jsem šlápnul na ĀeĀ kovou hrací sk t Ā ku. To ho ale asi v Ā bec nezajímá. V a dycky, kdy a e ho pustím, abych popadnul dech, nebo si zm Ā jestli jsem ješt Ā na a ivu, za ne se po mn Ā Āen k sápat a chce, abych ho urychlen Ā chytil za ruce a chodil s ním

Nakonec, jak to tak bývá, za a al Āen k chodit sám. Pomyslel jsem si, a e je to velká úleva a i jsem tomu byl rád. Mé p t edstavy byly najednou divoké, a ivotní plány sahaly v tu ránu za hranice mé p t edstavivosti a a ivot se zdál být lepši. Má j sm Ā lý plán, a e od té doby u a budu pouze le a et, sledovat televizi a Āen k si bude sám pobíhat po b vytvá t et sám sob Ā program i zábavu, vypadal nepr Ā st teln Ā a velmi reáln Ā, ale to by to nesm Ā být Āen k, aby mi r splnit si sebet Ā r n Ā jši optimistický plán, Ā i zasít zrnko radosti v mém zkoušeném a ivot Ā. Āen k pobíhal po místnosti sám, avšak program sám sob Ā nevytvá t el. Respektive vytvá t el si program, který se tak úpln Ā neslu a oval se a ivotem. S rozb Ā hem nará a el hlavou do stolu, zakopával a padal na špi a t e v Ā ci, které si tam p t ed tím sám nastr a il a podobně. Dokonce místo toho, aby b Ā a el a pak normáln Ā spadnul t t mba na hlavu, tak ješt Ā p t ed samotným pádem vysko il a dopadl na temeno. Bylo jasné, a e má asistence je pot t mba. Tak a e jsem pobíhal za ním a jistil ho. On je den ode dne siln Ā jši a víc ve form Ā. Pobíhá po místnosti jako permoník na kokainu. Ješt Ā mu schází lucern Ā ka a malý krump Ā ek. Malou lucern Ā kou by to tady všechno podp Ā il a malým krump Ā kem by tátovi zasadil ránu z milosti p t imo do spánku.

A jeliko a e po t Ā lesné stránce je ĀeĀ

pohodě, dokonce podle pátírušek i napřed a z dŕvodu toho, že mé požadavky jsou ty nejvyšší a mým cílem Kalokagathii (tedy Antický ideál tělesné krásy a duchovní dokonalosti), je třeba toho malého šperu stimulovat i po stránce intelektuální. Má představa je, že do půl roku se domluví cizí země a zvládne malou násobilku. K tomuto cíli vede trnitá cesta přes zjeté dětské úkany, přes "země táta" a přes "paci paci". Nejsem žádný troškař a zaplavuji oceán ušivem a zajímavými poznatky. Jeho jsem si všimnul, tak jsou to právě ty dětské úkany. Nejestli jsem si toho nikdy nevšiml, nebo mi to předlo v předku, ale drtivá většina z nich postrádá smysl a opírá se o zcela iracionální zápletku. Určitě nejsem žádný hnidopich, ale některé básničky jsou z hlediska výchovy, podle mého názoru, minimálně tristní. Pojďme se nyní podívat na některé z nich:

Báň líška k Táboru, nese pytel zázvoru
Honem, ježku, báň za ní, pober jí to kořenění
Ježek za ní pospíchá
Še jí pytel rozpíchá

Pominu-li úplně naprosto nesmyslnou představu líšky, která se odkudsi táhne až k Táboru s pytle plným zázvoru (k čemu je líška zázvor a navíc plný pytel? Ha?), nelze přihlídnout naprosto nepokrytá oslava úskoňého jednání, prospěchářství a cíleného pokusu o krádež panem ježkem. Chudák líška se táhne báňví jakou dálku s pytle plným zázvoru a úlisný ježek jí ho chce sebrat a dokonce hodlá použít i své bodliny. Jak tato úkanka plná násilí a oslavy loupežného předepadení má být prospěšná malému dítěti? Copak chceme z našanců děť vychovat gaunery? Za mě tedy této básniče dávám stopku. A jedeme dál: Mála babka šty jabka a dědeček je dvě

Dej mi babko, jedno jabko, budeme mít stejně

Taky žádná sláva. Nepokrytá propaganda komunismu a rovnostářství. Babka, coby úspěšná a hlavně schopná podnikatelka v zemědělství, je nucena se rozdělit s neúspěšným dědkem, který ošivně nemá ty schopnosti, aby obstál v konkurenčním trhu jablkového byznysu. Vytváří se zde naprosto demotivující atmosféra a já nechci, aby mála čeněk s touto filosofií, popřipadě rovnou s touto básničkou, cokoliv společného. Za mě tedy této básni dávám taktéž stopku.

Máme se podívat i dále:

Když jsem husy pásala, zimou jsem se těšala
Teď už husy nepasu a zimou se netěšesu

Patrně vrchol na poli logiky. Pásl jsem husy a byla mi kosa. Teď už husy nepasu, takže mi kosa není. K tomu tak úplně není co dodat. Ve své podstatě neškodná básnička, která avšak nemá žádný potenciál. Možná pro ni v krajní nouzi někdy sáhnou. A jedeme dál: V tom našem sádku travička zelená

V tom našem sádku tráva roste
Še jí tam Anička, je ješáká
Já si na ní pokám, až vyroste.

Zde máme otevřenou zpořá latentního pedofila. Každý den chodí mřovat malou Aničku, jak ne trávu, a nahlává si, že počká, až Anička vyroste. Je zcela jasné, že Aničce se to krátí a zanedlouho jí hodný pán z úkanky ztraviče zelené v našem sádku. Tato básnička není vůbec nic hezkého. Za mě má tato básnička stopku.

A to ješáká nekonečně. Následuje další:

Had leze z díry, vystrkuje kníry
Na hlavě má šepici, pod šepicí bukvici
Bába se ho lekla, na kolena klekla

Zde opravdu není nad čím váhat. Zde prostor pro představivost skutečně žádný není a jedná se o regulérní pornografická se ani nesnaží vypadat jinak. Kníratý had, který má na hlavě šepici a klešící bába na kolenu je do nebe volající. Tato básnička má u mě jasnou stopku.

x x x

Inu, je vidět, že rozvíjet dítě po stránce intelektuální není žádná sranda, neboť co se týče edukativních pomůcek a básniček na rozvinutí, není dnes kam sáhnout. Vášším, i navzdory velmi slabému materiálu, který mám po ruce, se mi podaří z čeněk vychovat morálního jedince, z něhož intelekt bude sálat na míle daleko.

DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)